

Az eget beszélük és nyilván hirdetik

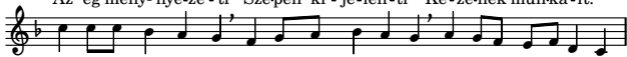
Isten dicsősége a mennyen és az Igében

Marot K., 1496–1544

19. zsoltár, Bourgeois L., Genf, 1542

1. Az e - gek be-szé-lik És nyilván hir-de-tik Az Úrnak e - re-jit.
Az ég meny-nye-ze-ti Szé-phen ki - je-len-ti Ke-zé-nek mun-ká-it.

A na pok egy-más-nak Tu-do mányt mu-tat-nak Az ő ből cses-sé-gé-ről,

Egy éj a más éj-nek Be-szél az Is-ten-nek Ő nagy di-cső-sé-gé-ről.

2. Nincs szó, sem tartomány, Holott e tudomány Nem prédikáltatnék; ∴ Mindenfelé mégyen E földkerekségen Beszédük ezeknek. Írásuk kimégyen Mind e világ végén, Holott a fényes napnak Hajlékot az Isten Helyheztetett szépen Ő lakó szállásának.

3. Melyben, mint völégény, Reggel felkél szépen, Ő ágysházából, ∴ És ugyan örvendez, Mint az erős vitéz, Ha futásra indul. Az égnek egy végén Felkél és elmégyen Gyorsan a más végére; Seholy semmi nincsen Ő hévsége ellen, Ki magát elrejttesse.

4. Az Isten törvénye Tiszta, ő beszéde Lelkeket megtérít, ∴ Hűség bizonyossága, Kisdedeket abba' Bölcsességre tanít. Ő parancsolati, Igazak mondási, Mik szívet vígasztalnak, Minden ő törvényi, Tiszták szent beszédi, Szemet világosítanak.

5. Az Isten félelme Tiszta, mindörökké Megmarad és megáll. ∴ Az ő ítélete Igaz mindenkibe', Teljes nagy jóssággal. Aranynál, ezüstnél, És drágaköveknél Sokkal becsületesebb; Ő szerelmessége, És gyönyörűsége A méznél is edesebb.

6. Aki szolgál néked, Tanul, Uram, tőled Nagy jó tanulságot. ∴ És ha azt megtartja, Jól léssen ő dolga, Mert veszen jutalmat. Ki tudná bűninek, Számát esetinek, És ki gondolhatná meg? Én sok bűneimet, Titkos vétkeimet, Uram, nékem bocsásd meg!

7. Szolgádat őrizd meg, Kevélységtől tartsd meg: Ne essék e bűnbe, ∴ És én tiszta lések Semmi bünt nem tészek, Járván te kedvedbe'. Szájamnak szólása, Szívem gondolatja Kedves legyen tenéked! Adjad, ó, én Uram, Kősziklám, megváltóm, Hogy ne vétsek ellened!